

spiritualia comunicant dona. Nam humilitas vnus, omnium proponitur in exemplum. Caritas quoque alterius se lingulis præbet in adiutoriū & solarium: licque reliquæ virtutes specialiter prælitæ cunctis militant ad profectum. Non in his regnat inuidia, non boni alterius perniciofa amulatio, sed quod est vni proprium, vniuersis fit commune: hoc mirabiliter operate caritate, quæ nescit amulari. Non hic est dissensio voluntatum, non ditceptatis opinio, non odia, non detractioes, sed prorsus animorum pax, morum conformitas, lætitia coniuuentium, & quadam imitatio spirituum supernorum. In istis nãque qui in Ecclesia militant, tanquam in illis, qui in cælis regnant, Christus habitare dignatur: quãquam aliter, iplo domino dicente: Vbi fuerint duo vel tres cõgregati in nomine meo, in medio eorum sum. Ab illis verò Deo laudes, & sine intermissione gratiarū persoluntur actioes. Ab istis itaturis horis, quamuis nõ defint in carne viuētes, qui votis agunt, quod illi actu perficiunt. In hoc potissimum duntant, quod illi cum Christo regnant: isti autem pro Christo pugnant. Illa triumphantium, hæc congregatio dicitur militatium. Maxima illorum multitudo primo huic militie ascripta fuit, postea verò perfectio certamine angelicis sociata spiritibus. Nam quod illi tenent in re, isti habent in spe. Illius cælestis ciuitatis site est introitus. Iste nempe est locus, de quo ait sanctus Iacob: Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. Qui hic viriliter & perseueranter certauerit, coronabitur illic gloriose. Ambo castra Dei, ambo sedes sapiētiæ, ambo sanctorū ciuitates. Quin hæc laudabiliter conuersatus fuerit, ab illa excludi non poterit. Profectus istius, illius est gaudium: & huius multiplicatio aggregatio est alterius. Illa choris angelicis velut margaritis ornatur: ista verò beatis circumvallatur spiritibus prout inimicorū incurtus. Ipsi etenim angeli sicut cupiunt hominum consortium: ita præbent illis iuge ministerium. Hic viui lapides deteguntur, quadrantur, insculpuntur, verò cælorum cœtibus habilis inferantur. Illa pro ista sollicita est, preces fundit, salutem concupiscit, & præsentiam diligit: quia illa sine ista nequaquam perfecta esse potest. Vnus est & illorum, & istorum dominus, vna hereditas, vnaque societas. Securè speret post hanc peregrinationem ad illam supernam intrare Hierusalem: quicumque in iustorum congregationem fuerit vocatus. Magnum quippe electionis indicium est huius fraternitatis habere consortium. Facileque ab illa excluditur, qui ab hac fuerit segregatus. Ideo cum omni circūspēctione, & animi maturitate se studeat, quisquis in hac sancta collegia Deo dicata vocatus est: ne diabolus fallacia, aut sui negligentia, seu ignorantia amoueatur ab illis. Potissimum nanque à se onus reiecit, qui suam repulit voluntatem. Propria voluntas Deo semper inimicatur. Dominari toto posse conatur, rationis iudicium extorquet, suo faciens arbitrio militare. Non maioribus acquiescit, non recurret, non obtemperat, nulli subesse potest: nec commoditate fluctatur, nec minis humiliatur, semper procax est, effrenata in locutione, incomposita in moribus, inordinata in affectionibus, ignara

sui, & à proximi dilectione aliena. O malum desiderabile, o antiquata nequitia quantum prauales? quantum dominaris? Per te angelorum ruina facta est, & cælorum agmina minorata, per te deliciarum paradisus homine orbatus est, & humanū genus innumeris cladibus fauciatum: Te suadente corrui Adam: & innocentia stola nudatus est: A te dominandi ambitio, & à Deo apostatandi sumptere principium: Tu cognatorum amorem scindis, & coniugum diuortia facis: Tu amicitiarum iura violas, & domesticorum vota dissoluis: Tu cunctum perturbas orbem, & plurimis reples flagitiis: Tu bellorum discordias generas: Tu pacem fugas, & odiorum viscera disseminas: Tu infernum ditas, & gehennalibus flammis fomentum subministras. In cælo præualuisti, & in hoc seculo principaris: Vnico solo remedio debilitaris, & vinceris: quo quicumque caruerit, saluari non poterit. Obedientiæ nanque virtus, & subiectionis amor te percutit, & occidit. Magnum quippe bonum, & salutis necessarium est obedientia, qua gratiam confert, Deum honorat, cælum relerat, animum ornât, & propriæ voluntatis virus euacuat. Hanc in specialem eligat sp̄sãam, quisquis Deo famulari deuderat, in solitudine, in domibus, in ciuitatibus obedientia tenenda est. Præcipue tamen in cœnobii & congregationibus Deo dicatis hæc tenaciter custodienda est. Propterea quicumque collegialiter viuere decreuit, in suo principio propriam abdicet voluntatem, seque alicui prudēt, & probato de eadem quam elegerit cõgregatione committat realiter, & absque eius consilio, & voluntate nil agat: Omnesium iudicium, & deliberationem in ipsius, cui se tradiderit, relinquat arbitrio, vt quod hic approbauerit, & ipse laudet, & quod condemnauerit, ipse similiter condemnet. Deum verò in illo loquentem non dubitet, illique tanquam Christo subesse non obhorreat, quia de se confidentem, & propter se submittentem nunquam deserit dominus. Qui enim olim per subiugale animal & irrationale Prophetam docuit: ipse per rationalem creaturam & sibi famulantem, inltruere non dedignabitur pusillum credentem in se, dummodo simplici se prosternat corde. Vbi nanque dubia, aut simulata agitur obedientia: abest profectus subiectionis & diuinæ prouidentia gustus. Quare sub alterius impetio realiter abneget se, qui virtutis gustus, & cælestis patriæ deliciis frui concupiscit. Non differat subesse, quã pro se idoneum apud altissimum reperit fidei usorem. Imprudētē etenim notissimum est testimonium velle quem de se Deo reddere rationem, quum quempiam inueniat pro se posse satisfacere. Et quis mente sanus, & rationis compos incedere audebit auro, & gemmis onustus per deuia, & syluestria loca, arque latronibus repleta, quum valeat alicui præpotenti, & fideli viro totū hunc, etiam tutò commendare thesaurum? Nemo sine gubernatore pelagus nauigare præsumit, & hoc spirituale mare magnis scopulis plenum, procellis, & tempestatibus agitatum: in quo draco ingens & sauis ad illudendum positus est: confidet Dei seruis vadare securus? Naufragio & morti propinquus est, qui hoc agere cogitat. Qui militant terrenam militiam, nõ sunt sine duce, & solus Christi miles erit sine direttore: Incongruum est hoc. Vbi nanque validior, & sagacior est hostis: ibi diligentior custodia adhibenda est: Laur. Iustin. i & vbi

Matr. 18.

Gen. 28.

60

60